

УМАНСЬКИЙ Моріц Борисович (23. 02(08. 03). 1907, Житомир — 19. 12. 1948, Київ) — художник театру і кіно. Чоловік [Г. Зак](#), батько [Г. Уманського](#). Сталінська премія (1948). Член СХУ. Навчався у Київському художньому інституті (1926—30; викл. [К. Єлева](#), [В. Татлін](#)). Від 1931 — на Київській студії художніх фільмів (нині імені О.

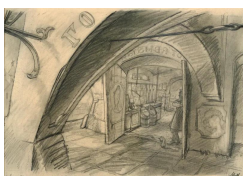
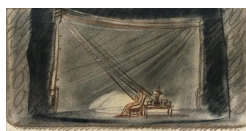
Довженка). Працював у галузях книжкової та журнальної графіки, плаката. Оформив вистави «Справа честі» (1931) та «Дві юності» (1935) І. Микитенка, «Загибель ескадри» О. Корнійчука (1933, співавт.), «На березі Неви» К. Треньова, «Підеш — не вернешся» І. Кочерги (обидві — 1937), «Украдене щастя» І. Франка (1939), «Молода гвардія» за О. Фадєєвим, «Дванадцята ніч» В. Шекспіра (обидві — 1948; усі — Київський український драматичний театр імені І. Франка; «Маленькі трагедії» О. Пушкіна (1936), «Прості серця» К. Паустовського (1939), «Зикови» М. Горького, «Розлом» Б. Лавреньова (обидві — 1940), «Камінний господар» Лесі Українки (1946; усі — Київський російський драматичний театр імені Лесі Українки); кінострічки «Останній порт» (1933), «Щорс» (1935—37), «Олександр Пархоменко» (1941), «Партизани в степах України» (1942), «Нескорені» (1944), «Подвиг розвідника» (1947), «Третій удар» (1948; усі — Київська студія художніх фільмів).

Рекомендована література

1. Неллі В. Моріц Уманський. К., 1967.

[В. Т. Габелко](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Уманський Моріц Борисович / В. Т. Габелко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2026. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-892479>

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).